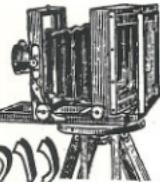

"אללי מא דא אלמעראיה *
מה ביער שואלחכאה."

מאת: אתי יודן

הסיפור המקסים הזה סיפר סבי, יעקוב שאשו ע"ה לאבי יצחק שושן יבל"א כאשר היה עדיין ילד רך בשכונת "בחסיתא" בחלבן. אבא דלה את הסיפור ממעמקי זכרונו המופלא, ולאחר מכן כתוב קל אנו מגלשים אותו בזאת להנאת קוראי בטאו מורשת א"צ.

יצחק שושן (שכינויו בפלמ"ח היה "אביו-טוחיק")^(*) היה אחד הלבנון הנישאים, בעת שליחות חשאית כמחהערב לבנון בשנת 1949. אשר יותר על לילותיו מאותם ימים הלא הן כנות בת ספר "אנשי הסוד והסתור", שמחבריו הם יצחק שושן ורפי סיון.

לאורית גודל וחזק הייתה גור קטן. האuria, אשר חשש שםיא יאונה דע לבנו הכניסו מערה נורא קפן. האuria, אשר חשה שםיא יאונה דע לבנו בריטס ייא לנצח טרף אמר לנו הקטן: "בנוי! השבט ישמען! אנחנו שייחסו לשפטת הארץ-ת. מלכי תיעוד. כל החיים וחושות מפמי ורוחשות לנו בבדו! כולן- מלבד האדים. מפמי עליינו להיזהר!" מדי יום תנג האuria לזרמת המעדן לצד דרכ לבנו ומדי יום שב וחשימע בזגוויאת אזההרטו מפמי האדים. סקרן היה לנגולות מיהו אוטו יצור מסתורי, שאפהלו אבו וווש פפויו.

"אגני גודל וחזק" שבח בלביו, אין מי שיכול לגבור עליו". חלק הארץ העירוני דהו לו סוס משוחרר תלשוף הבואה זהך נCKER. בשדה המפורח דהו לו סוס משוחרר תלשוף הבואה זהך נCKER. קולות צלה. האuria העיריה הפעיל מווינצון של הסוס ומצחהוטו. ניגש אילו ושאל: "האם אתה האדים?" צחק טסוו וננה: "אידס... אידס!!! הי-הי-הי... האדים הוא הייחיד שככל לשדים יון באוי ואוכך על גבי, רכב עלי או לתוכם או לתוךיהם או לתוךם ולאלכני לדחורה. רוק לפמנות ערבית, הווא זואג ברוב חסדו להשקות ואויבים ולמאלת תאטייסי קבש". לשמען דבריו הסוס, גדל רצונו של האuria העיריה לפגושים באדם עוד יותר. המשיך דבריו עד שמש גמל ואמר ליביו: "יוו' בודאי האדים! מי עוד ייכל להיות גודל וגבוה ומרישים כל-כך?" ניגש גמל ושאל: "האם אתה האדים?" גיחך הגמל ועתה: "איו מון שאלת האים זו? האדים יכול לקחת אוטי ווד עשרות טכמוני, להעמס על דששותנו משאות כדדים ולשלוחו אוננו על מני זהה בשירותו, בעוד הוא וכובע על חורו ומוביל אוננו על מני המדבריות. ורק כאשר אנחנו מגיעים למוחוז חפציו, הווא מואיל ברחמיון להגמיא אוננו לוחאייל אוננו".

לשמען דבריו הגמל בברה סקרנוויל של האuria העיריה, אך יחד עמה החול מתגנב חשל מטהותיו וברטתו וברוח - האדים! המשיך דבריו עד שהגיגי לבייתו, שום, מוגש סוף-סוף באדם. ניגש אילו האuria העיריה ושאל: "האם אתה האדים?"

השיב האדים: "אכן, אני הוא!"

* מעיריה: (מחמלה עיר - דבק גיריט) הכל בו מORTHIOS את הדבק.